

Mijn moestuin en ik, aflevering 28

De ervaringen van een moestuinier, die niet meer beginnend is vindt buurman Rob, maar nog altijd lerende is.

Het is mijn *tuindag*, maar buiten regent het pijpenstelen. Geen weer om naar de moestuin te gaan. Dus maar een dagje huishouden en weekboodschappen doen (in de regen, jawel) en een stukje schrijven. Ik wil het dit keer over **opvolgteelt** hebben. Een kwestie die elk jaar weer opduikt en waar ik elk jaar weer mee worstel. Hopelijk leidt dit stukje ertoe dat ik van andere moestuinders advies krijg over hoe ik dit het best kan aanpakken.

Volgen

De betekenis van het werkwoord volgen is onder meer *wat erna komt*.

En dat kan voor nog al wat hoofdbrekens zorgen.

Daar kan onze huidige regering over meepraten. Op het Journaal zien we het al maandenlange geworstel om een coalitie tot stand te brengen, zodat er een nieuw kabinet kan worden gevormd en Nederland eindelijk weer een regering heeft. Inmiddels probeert een derde informateur partijen tot elkaar te brengen.

Het moet een goed huwelijk worden, want de nieuwe regering zal (net als alle voorgaande regeringen) lastige kwesties het hoofd moeten bieden en wel tot tevredenheid van zoveel mogelijk burgers.

Op dit moment lijkt het erop dat de 'verkeringstijd' een lastige ontdekkingstocht is.

Heeft de andere partij genoeg overeenkomsten en dezelfde ideeën als ik, past die genoeg bij me om daar mijn jawoord tegen durven te zeggen?

Kan ik samen met de ander toekomstplannen maken?

Want regeren is vooruit zien.

Regeren is vooruitzien?

Ook op de moestuin is '*regeren is vooruitzien*' van toepassing. Dat zegt mijn buurman op de tuin vaak en daar heeft hij maar al te gelijk in.

Helaas denk ik daar pas weer aan als het seizoen al flink op streek is. 's Winters maak ik elk jaar ter voorbereiding op een nieuw tuinseizoen een prachtig teeltplan (vind ik zelf). Met het principe van wisselteelt in mijn achterhoofd houd ik rekening met wat er vorig jaar in elk kweekbed heeft gestaan.

Maar dan doemt er, een paar maanden na aanvang van het tuinseizoen, een probleem op. De tuinbonen, kapucijners en peulen hebben het veld geruimd. En dan kom ik tot de ontdekking dat ik niet aan opvolgteelt heb gedacht bij het maken van een teeltplan! Wat kan er nu worden gezaaid en/of geplaat op de leeg gekomen plekken. Ik heb geen flauw idee.

Bladgroenten soms? Maar om nu alle vrij gekomen plekken vol te zetten met sla, spinazie en andijvie is ook wat overdreven. Om thuis niet te hoeven horen dat zij echt geen konijnen zijn, is dat geen goed idee. Andere groenten dus. Maar welke dan? Omdat ik niet aan opvolgteelt heb gedacht, heb ik ook geen nieuwe groenten voorgezaaid.

Ik heb korte termijn beleid gevoerd en dat bezorgt me nu even hoofdpijn. Typisch een gevalletje van 'regeren is niet vooruit zien'! Hopelijk zullen Rutte en de zijnen dat beter doen.

Eerst tuinbonen en dan ...

stamsnijbonen.

Regeren is hoofdpijn!

Op internet en in mijn favoriete tuinblad worden voorbeelden gegeven van gewassen die hartje zomer nog geplant of gezaaid kunnen worden. Sla, prei, snijbiet, wortelen, Chinese kool, rucola, paksoi, winterui. Best veel nog. Probleem opgelost dus.

Maar er huist een addertje onder het gras. Want ik bedenk dat ik nu zowel rekening moet houden met wat er eerder in dit seizoen heeft gestaan, als met wat er volgend jaar komt te staan. Dat niet alleen ook wat er voorgaande drie jaren heeft gestaan!

Bij wisselteelt moet er immers een periode van zeker vier jaar zijn verstreken voor je hetzelfde gewas er weer kunt telen. Of denk ik nu te moeilijk en maak ik het mezelf nu onnodig lastig? Wat de slasoorten betreft, maakt het voor wat betreft wisselteelt niet zoveel uit. Maar als ik nu als opvolgteelt van peulvruchten koolsoorten plant, betekent het dat daar volgend jaar geen kool meer kan staan. Maar ook de afgelopen drie jaren mag dat niet het geval zijn geweest. De kans op knolvoet is anders levensgroot aanwezig.

En tot de familie van de kruisbloemigen behoren veel groenten. Want behalve de sluitkolen vallen ook radijsjes, rucola, mizuna, paksoi en palmkool eronder. Dit zijn groenten die je verspreid over het seizoen kunt telen, wat ik ook doe dus. Dikke kans dat in voorgaande seizoenen op bepaalde stukjes dus al kruisbloemigen hebben gestaan. Dit verhaal geldt natuurlijk ook voor gewassen van de andere families.

Daar waar het gunstig kan zijn voor regeringsbeleid dat een kabinet meerdere periodes aan de macht is, gaat deze vlieger helaas niet op voor de moestuin.

Daar luidt het credo: wisselteelt!

Lotgenoten

Ai, dat betekent dat de teeltplannen van de voorbije vier jaren naast elkaar moeten worden gelegd. Dat wordt een ingewikkelde puzzel.

Internet biedt vaak uitkomst. Ook nu weer. Al surfend en lezend kom ik op de site van een amateur tuinder. Daar lees ik dat zij (het is een zij) elk jaar tegen hetzelfde probleem aan loopt. Als oplossing zaait en plant zij als opvolgteelt groenten van dezelfde familie als die van de voorgaande maanden. Een logische gedachte eigenlijk. Als sluitkolen een heel seizoen een bed in beslag nemen, waarom zou je dan als opvolgteelt in een kweekbed niet gewas planten of zaaien van dezelfde familie als de

opgeruimde groenten? Het ei van Columbus! Dat ga ik uitproberen! Waar tuinbonen hebben gestaan, zaai ik stamsnijbonen. Een extra bed stokslabonen (wij zijn dol op peulvruchten) in het bed van de geruimde kapucijners. Prei waar uien zijn geoogst.

Eerst gele ui

dan prei.

Nu hoop ik van harte dat een ervaren moestuinder dit leest en mij verlost van deze hoofdbrekens met het advies *“Het luistert niet zo nauw. Teel er maar gerust wat je wilt. Geen enkel probleem”!*

En het teeltplant voor 2018? Het opstellen daarvan wordt misschien een stuk simpeler als de nieuwe aanpak slaagt.

Mildred Steevensz, augustus 2017